Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

FRITZ JÜRGENSENS TEGNINGER

HØST & SØNS FORLAG

FRITZ JÜRGENSEN

TEGNINGER

1945
ANDR. FRED. HØST & SØN
KØBENHAVN

A/S L. IHRICHS BOGTRYKKERI

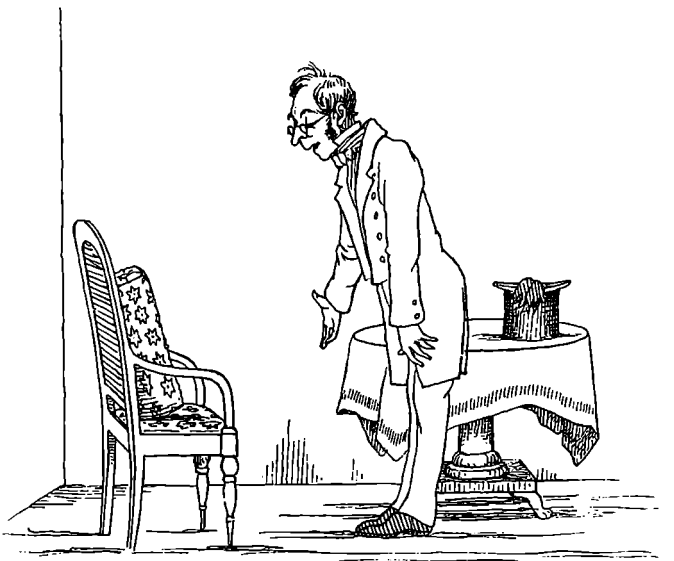

–„Deres Excellence er altformeget
hjemme i Forretningerne, til at
det ikke skulde være Dem indlysende,
hvormeget vort Arbeid er foröget.
Men at andrage paa en Gageforhöielse for hele Personalet, vilde
være ubeskedent; jeg önsker den
kun for mit Vedkommende!"–

– „Mo'er! Petrine stjoler af Kammerraaden Pindebrønde og kommer det i vores Kakkel-ovn!"

– „Stjoler ... hvor kan Du faae saadanne afskyelige Ord i Din Mund! Troer Du Herr Sommerfelt bryder sig om et Par Fyrrepinde?"

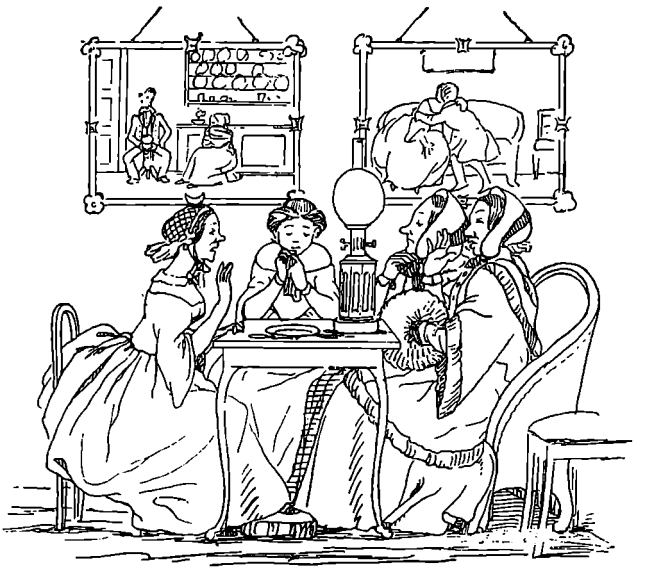

„Jeg har taget Kjökkenstolen fra hende, men nu har hun ham siddende paa Huggeblokken. Forleden, mens jeg og min Mand er ude, sidder min Datter i Mörkningen i Sofaen med sin Forlovede -- de sidde ganske stille -- naturligviis -- og har höre. de at Pigen trokker Kjeresten ind i Kjökkenet, og har ham drivende der i over galvanden Time! Det er dog ved Gud mere end man bör taale i et ordentligt Huus!"

– „Sid longere borte, du! vi er' jo et heelt Regiment!"

– „Naada Nikke! det kan man rigt'nok kalde! Den Tante Clemmentin er ogsaa altfor god imod jer! Børn!"

—„De forlanger blot: af de Cigarer som Assessor Mikkelsen pleier at face af, saa vaad Jansfruen nok besked."—

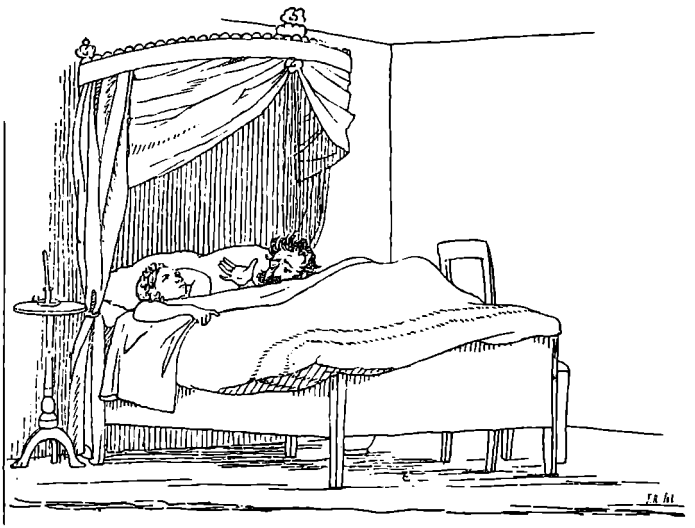

— „Hör nu, söde Malle, hieg mig Din Mening ganske oprigtigt. Er det ikke en frivillig Sag om han vil gi'e de 250 eller ikke: jeg tvinger ham jo ikke dertil?" —
— „Du tvinger vist Ingen til at gi'e Dig Noget, kjere Johan, dertil er Du altfor odel og uegennyttig."
— „Og Skavanken, den behøver jeg da ikke at tale om?"
— „Du veed jo slet ikke om Hestenfeiler noget: du troer det jo kun."
— „Ja, ikke sandt? jeg kan jo ikke see Dyret indvendigt! Godnat, du er en söd Lone Godnat!" —

Nei min Ven! det er forgjeves at jeg söger
Adspredelse. Sorger og bekymringer af anfer
Art höre til Dagens Orden og gjöre mig
uskikket til at nyde Fornöielser. Graven!
min Ven, det er mit eneste Haab.

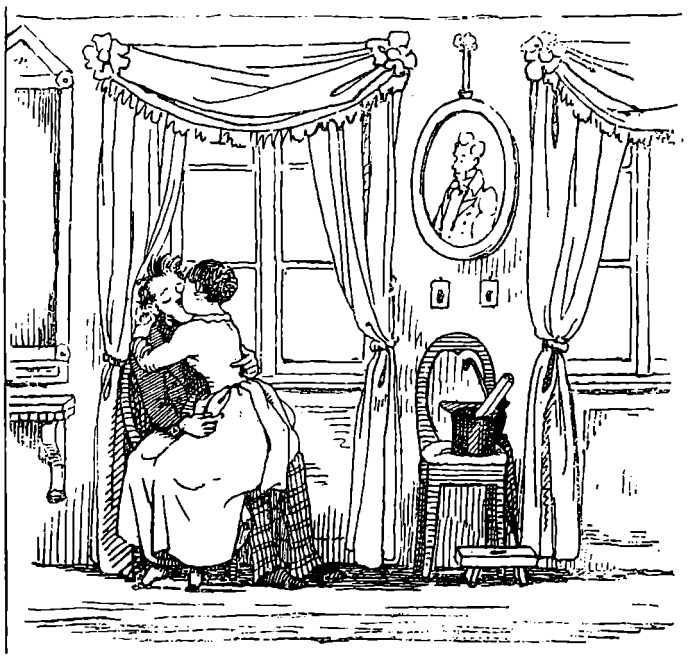

„Tak, söde Johannes! men det maa
Du love mig: ikke at gi'e mere
end I ₰ for Alanen."

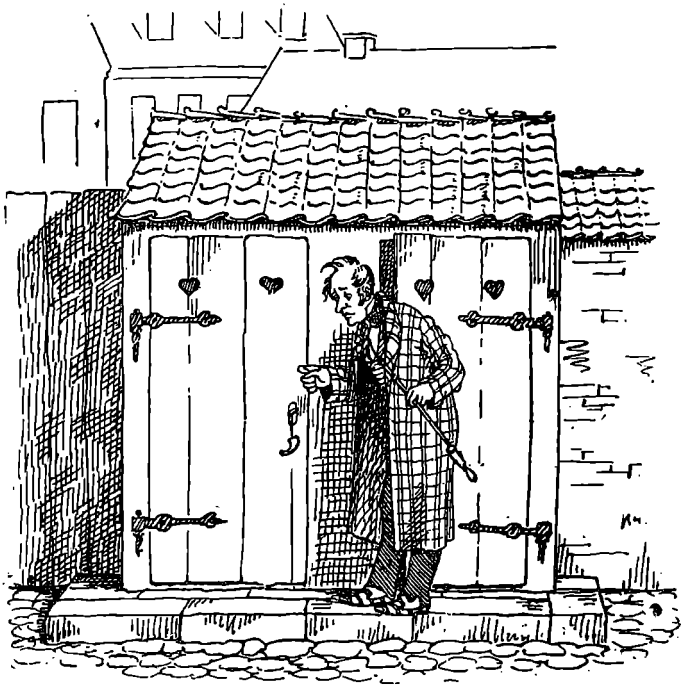

„Jomfru Stjernholm! om Forla-
delse at jeg afbryder Dem ....; er
Da ikke snart fordig?"–

„Urtekrommerens Ferdinand tog mig
hen til forhøiet Prus. Jeg saae Marbek – hvor
det er deiligt, og hvor hun spiller! Jeg kan ikke
begribe hvor Nogen gider hvat de Stykker,
der skal grines af; er det noget at gaae
hen for? Man har Grim nok hjemme,
naar Fruen slipper Herren ud i Kjøkke-
net for at gjøre Qvalm over Ingenting; (hvad
der skal til, det skal til, og Tørn er ikke
dröiere fordi Losset koster mer end
mens den forrige Pige var her)."

– „Valdødigt Øiemed, det er godt nok, men jeg la'er ikke mine Døttre-demoraliseere til Fordeel for det drukne Skibsmandskab! Hvor kan det falde Jer ind at ville paa Maskerade?"
– „Ja eller: bal en masque! Onkel Hendrik siger at man godt kan være anstændig, naar man selv vil!" —

.... Det er indlysende, at Væren (det Umid-
delbare) skrider frem og bliver et andet Selv
(en Negation af det Umiddelbare) og altsaa
sit immanente (ikke udenfra betagnede)
Indhold. Det standser, og bliver sit nega-
tive Selv; men gjenoptager en Tilvo-
relsens Udvikling i Sig, og denne Gjen-
optagen, er den bestemte Enkelthads
Tilbliven, som er et Produkt af hint,
og vorder en Ursform for videre Udvik-
ling. Dette er Livet!" —

Mennesket er skabt til Arbeid; en gavnlig Virksomhed bör udfylde Livets Øieblikke. —

Vort Hjerte gjemmer odle Sviver. Ofte paatage vi os det mest anstrengende Arbeid, uden at eftertragte verdslig Fordeel; og udføre det ikke destomindre med grundig Alvor, og haardnakket Udholdenhed. —

– „Man kan ikke nogte, at Eguen om Svendborg er onverordentlig deilig? – Gnad?" –

– „Ja, det har Fruen ved Gud Ret i; saadan et urimeligt Herskab har jeg rigt'nok aldrig havt."
– „Hvormange Retter gi'er hun her?"
– „Tre, baade de Hellig og de Søgne; for hvad den Ting angaaer, det forstaaer sig, Gud bevares!"
– „Kommer han, Kammerjunkeren der noget?"
– „Ja, Frue, hver Dag; og naar det kun er een Gang, kan vi gjerne skrive Kors paa Døren."
– „Uh' men hør min Pige, Du skulde ellers ikke løbe om og føre Sladder om Din Frue.. .. eller Madame er hun da!"

„Gud! Caveline! hörte Du hvad han Joh?"—

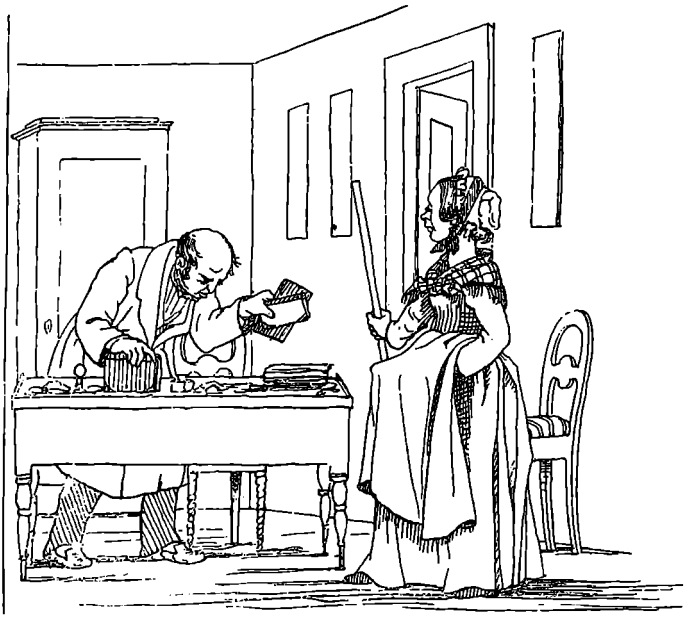

– „Lille Petrine, har De ikke heet en Stump Seilgarn, som laae paa mit Bord?"

– „Jeg! Seilgarn? Nei, saa lad mig sinke i Graven i dette hellige Øieblik! Ikke det Gud har ladt skabe har jeg rört inde i Herrens Vorelse!" —

Saae Du, Caroline? Han lod skuldre! Vil
Du nu troe at han mener det alvorligt?"

Forroderen paa uilsomst Fjed
Er flygtet bort, vi maa afsted!
Skal vi ham snart indhente,
Er der ei Tid at vente.

Afsted, afsted paa uilsomst Fjed!
Paa uilsomst Fjed afsted, afsted!
Afsted, afsted, afsted, afsted!
Afsted, sted, sted, Afsted. afsted!.....

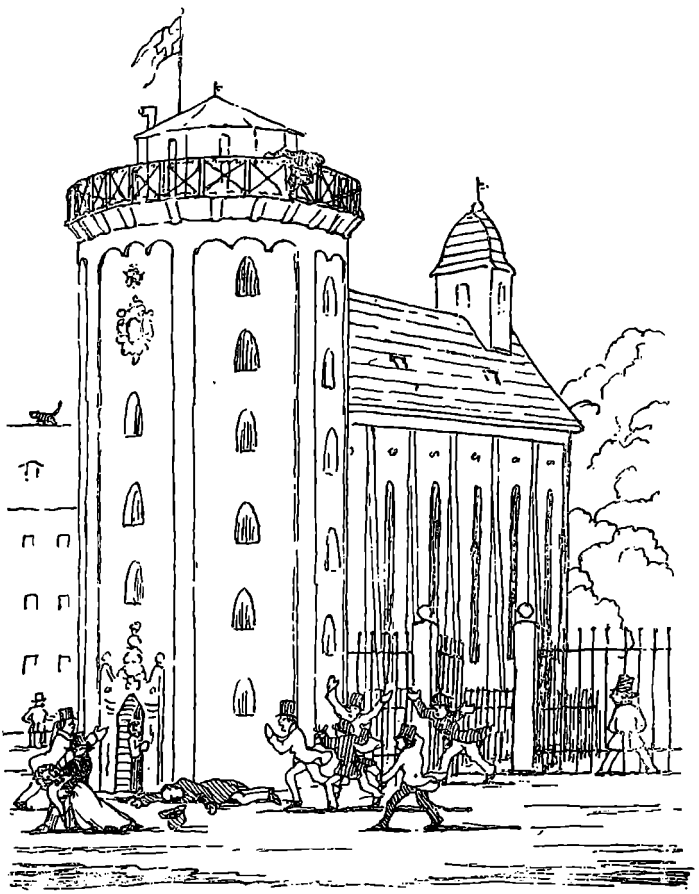

„Gud! Rödte Da Dam?"–

„Men kjære Madam ...“
„Jo, min Herre, det nytter ikke De
nogter det; det er Dem, der har gi-
ret ham tre Hønningkager til at
fordærve Barnets Mave. Forleden
lod De ham slaae Deres Barome-
ter istykker.. hvorlet kunde Barnet
ikke have faaet et Glasskaar i
Øinene; og endnu i gaar puttede
han Deres ene Gummigalasche
i Kakkelovnen og forbrændte tre
Fingre. Jeg maa forbyde ham at
besøge Dem!“

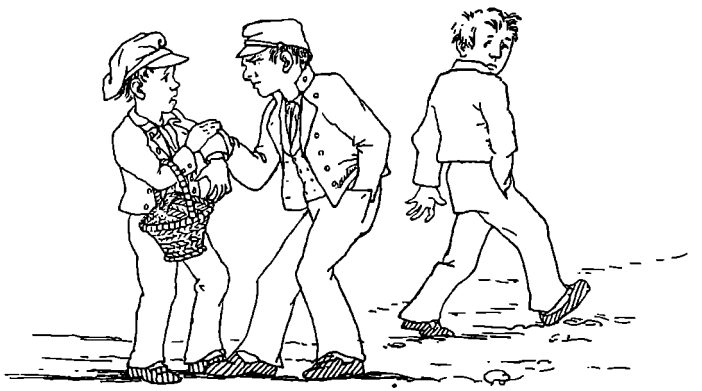

„Det var nok Dig, der kaldte mig Fisk hvad?"

„Mit Nasen ar Thomsen...!"

„Ja, Fa'er, det kan have været rig-
tigt i Din Tid; men husk paa at
Verden ikke staaer stille. Hvad der
i vore Dage passer sig og ikke pas-
ser sig, det troer jeg nok, jeg bedre
kan have en Mening om end
baade Du og Onkel!"

– „Pjanke? Hvorfor kalder Du Barnet for Pjanke?"

– „Dyr! Hvem siger Pianke? Kan Du inte höre jag siger: Be=jan=ga (* for saadan hedder nu Pösen."

(* Bianca.

Herr Flaumann tænker paa hvad han kunde have svaret.

Skákparti.

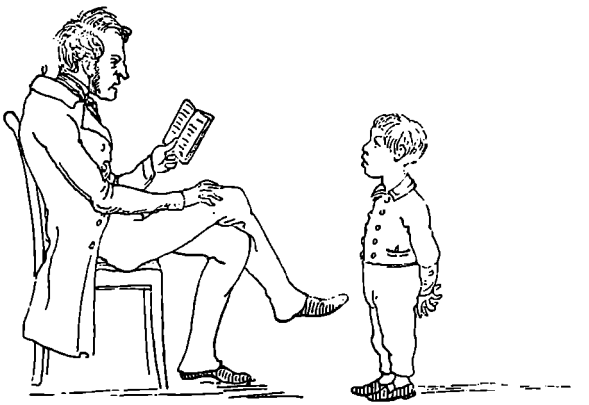

Taabelige Dreng! ligger Rom i Vestindien!
Rom er jo Hovedstaden i Italien og Paarens
Residents.

„Der skuʼ Du heet et Syn! Der
var Tvermoses lille Nicolai han
trimled' i Rendestenen med
Flöiels Bluse paa og hvide Buxer,
og et Stykke Franskbrødsmörre-
bröd i hver Haand. Hvad han'
inte var pen, det bev han
da!" —

„Jeg maa virkelig bede Dem, som Huus-
vort at tage Dem af Sagen Herr Rabe! Tonk,
gaar kommer Nicolai hjem fra Skole, og
da han gaaer forbi Kjelderen, ta'er Meel-
manden ham, og banker ham med knyttet
Haand. Saa han er ganske lilla over hele
Legemet!" — „Saa? men hvad havde da
Drengen gjort?" — „Ingen Verdens Ting!
... og iforgaars skal Pigen op efter Törv,
og li' som hun vil nad igjen ta'er han og
kyler hende ned af Trappen med Hovedet
lige mod Hjörnestabet!" — „Gud bevares!
men hvad havde da Pigen gjort?" — „In-
gen Verdens Ting!"

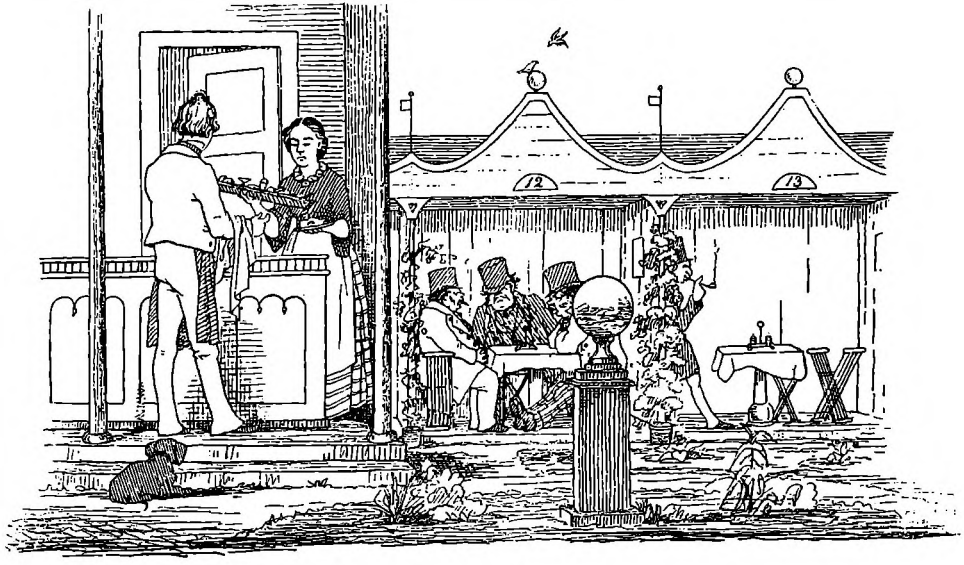

Jomfruen til Opvarteren:
Tre Boeuf i No. 12, og et halvt Lammehoved i No. 13!

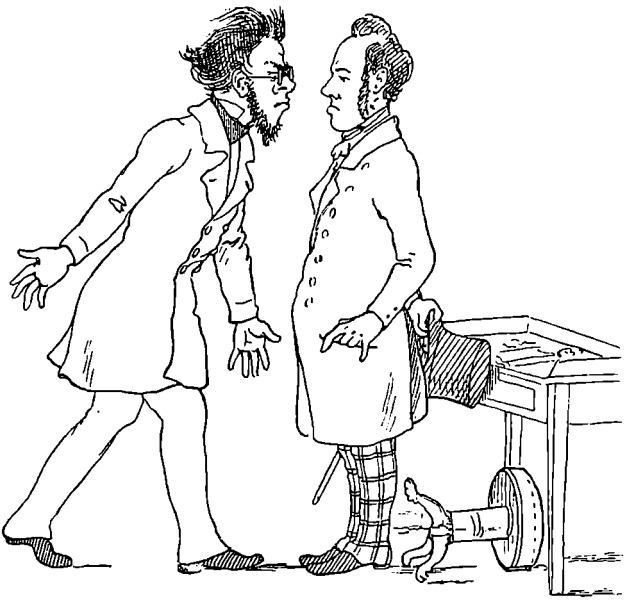

–„De veed ikke, hvad De skal sige til det? Saa skal jeg fortælle Dem det: De skal holde Deres Mund! Det er' rene Ord, haaber jeg!"–

— „Gud bevares, jeg böjer mig for Vandyck,
men Enhver har sine Fortrin." —

– „Lad os höre, hvad Cancelliraaden siger." – „Ja Onkel, hvad troer Du?" – – „Hmja, – i denne Sag lader sig jo sige en heel Del – baade *pro* et *contra*."

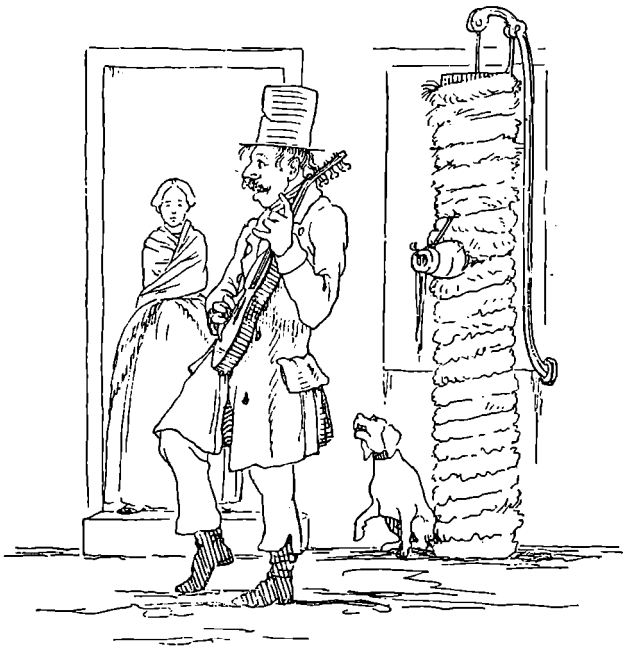

„Wenn mir ein Mädchen recht gefällt,
Dann hilft kein Widerstreben ....."

„Jeg skal nok sige til min Fa'er, at, du gaaer og synger, jeg er en Tyve-knegt."
„Synger jeg at du er en Tyveknegt?"
„Ja du gjör!"
„Det var jo inte om Dig."
„Jo det var!"
„Er der da ingen andre end Dig der hedder Frederik?"
„Nei der er inte!"

Den unge Fröken Muggs har röbet mu-
sikalsk Genie ved at spille „den tappre
Landsoldat" med een Finger. – For at saa-
danne Evner ikke skulle lades udyrkede,
bliver hun dagligt af sin Moder og Lærer-
inden ledsaget til Fortepianoet for at
medtage Undervisning i Musik.

„Hun! lokket mig til sig? Gud naar de blot kjendte hende, hun er blidheden og Aabenhjertigheden selv. Det var det samme om de gjorde mig uliskelig; men jeg kan ikke udholde at hun skal lide. Og jeg vred hun elsker mig vedsomt.

Disciplin —

– „Brava! brava! det var en meget smuk Komposition! Var det ikke noget af Beethovens Cis-mol Quartet?"
– „Gud, nei! jeg gnider blot Tangenterne af med en uldden Klud!"

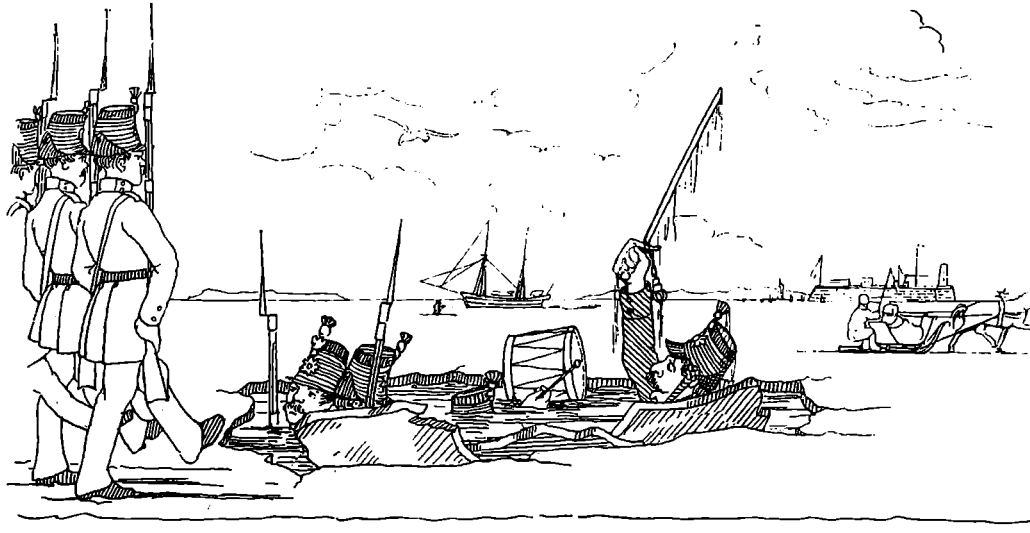

„Für Bataillonen.. Feuer!"

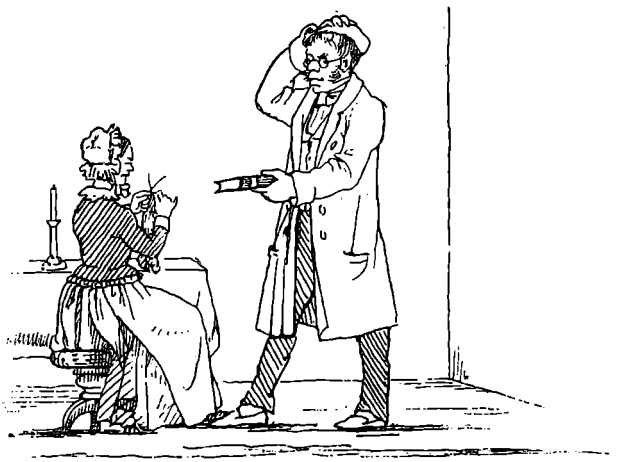

Nu har jeg i 4 Timer sögt efter mit
latinske Lexicon ... endelig finder
jeg det liggande lige for Nosen af mig."
— „Var der noget Du vilde hee i den?"
— „Hvad"
— „Jeg spör' var der noget Du vilde.
söge i Din latinske Lexicon."
— „Ja vist var der ---- men nu har
jeg Pinedöd glemt hvad det var!"

– „En skal være den første!" sagde Doctoren og satte sig tilbords, efter at Selskabet longe havde tøvet med at foretage dette Skridt.

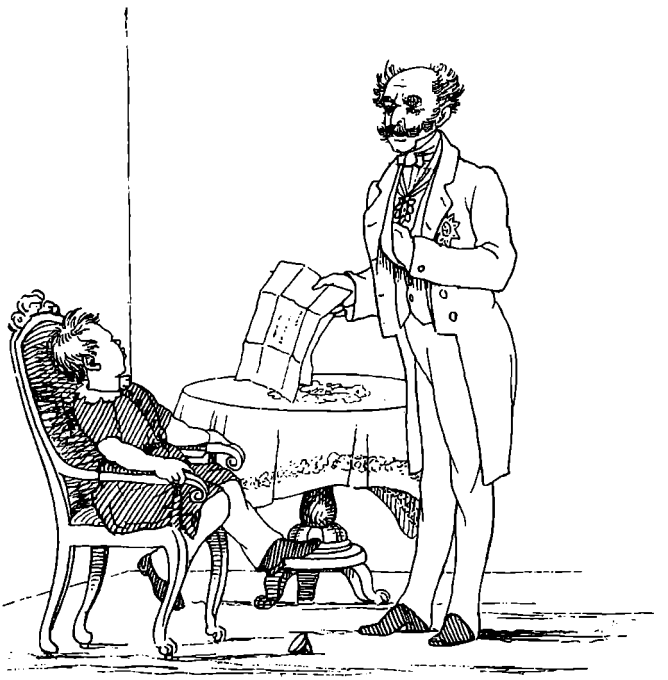

„Du maa vonne Dig af med saaledes at oversee Personer, som Du heer jeg viser Opmærksomhed. Den, der ved sine grundige historiske Arbeider har vundet et europæisk Navn, fortjener, at Du ikke hidder i hans Nærværelse og tygger paa Dit ... (hvad er det Du har i Munden, Knaldvikkeloder?) men at Du idetmindste et Øieblik lægger det tilside, reiser Dig op, og siger ham et Par forekommende Ord." —

Herr Thomsen ambitionerer at
vore den, der bör löfte Paraglui-
en höiest paa det (malte For-
tong.

– „Hun vil maaskee engang erfare, hvor-
leder jeg stod her mangen en Aften
og glodede mig ved Tanken om at
vore hende nær uden at hun anede
det!" –

– „Vil De tage til Takke for os til Middag?"

– „Med Fornöielse! maa jeg spörge hvad Tid ....?"

– „Ja min Mand vil rigtignok avermaade gjerne spise præsis Kl 2."

– „Naar jeg altsaa kommer saadan hemmod tre ....?"

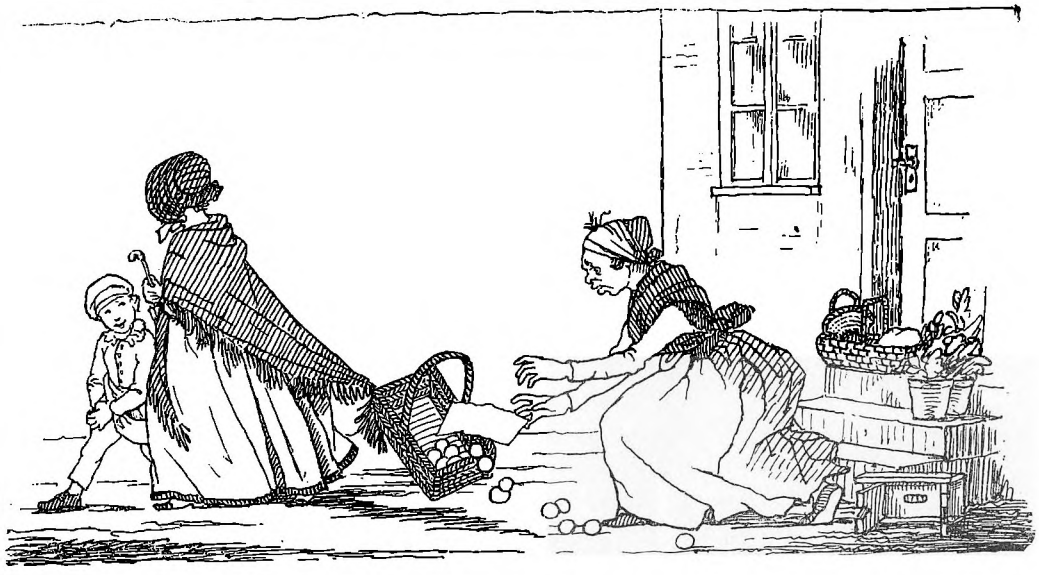

„Nei, min Drang! gjem Du Dine 8 Willing, saa
la'er vi Lonen beholde sine Apelsiner."

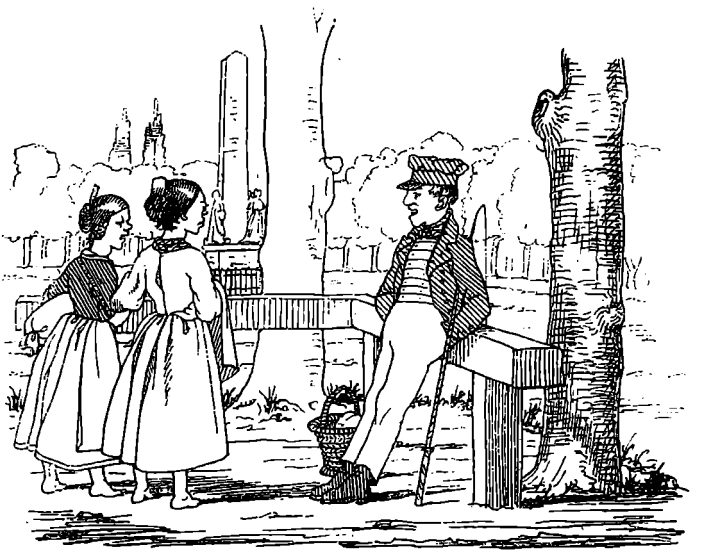

„Addu tosse Drang! Du staaer
nu og volter Rakvirket!"

„Ordsprogsleg! vi vil' lege Ordsprogsleg! Thomas Du maa finde paa Noget." — „Ja kjære Thomas, kom med et Ordsprog; Du kan saa udmærket!" — „Aa, ja! Jöde Thomas, skynd Dig, faa en Idee!" —

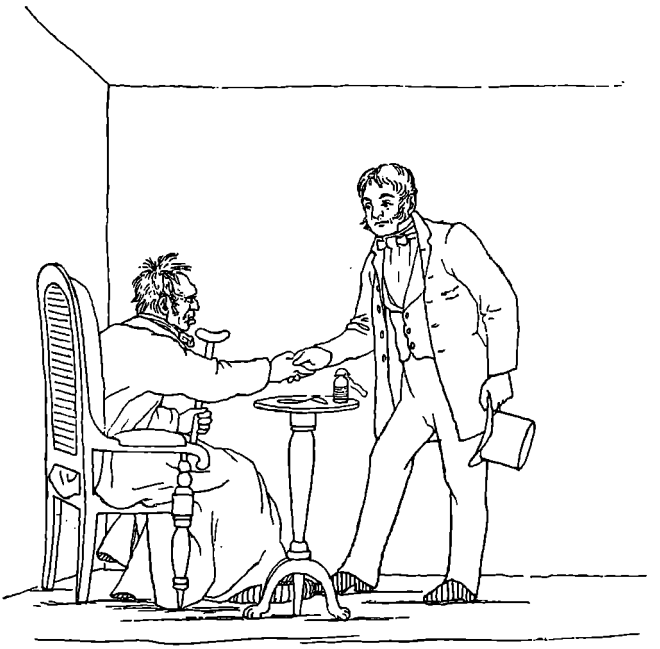

— „Naa, kjære Ven! det glæder mig at du er kommet lidt op idag."
— „Ja, jeg har endagsaa gaaet Haven to Gange rundt med min Kone Fraknerne herinde skal idag have Klaveerstemmer — jeg blev meget oplivet ved at höre det; for saalænge han hidder og stemmer, plein de ikke at musicere." —

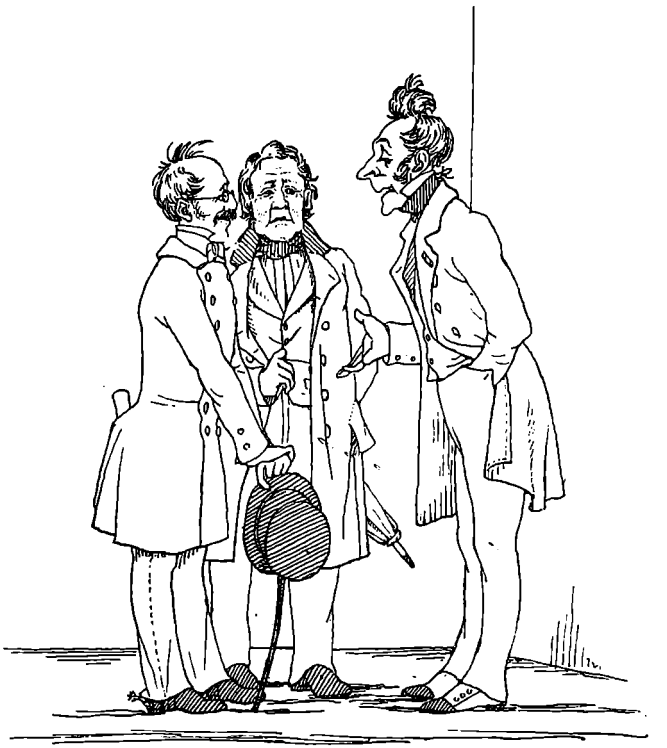

—„Ja, sa'a han, men kunde man dog ikke arrangere det saadan og saadan? Nei, sa'a jeg, det maa De forlade mig! og kun saameget vil jeg Hige Dem, at der ikke bliver noget af saalonge jeg sidder i Kommissionen. ... Saa taug han stille og gik." —

„En Oblatæske, et Speil, en Filtsaal, en Hudibras, Gummiplaster, Christi Efterfølgelse, Redekam, Kongelig Obligation, Kaskjet, Emilie-Polka, Knibtang, No'fuld Brystsukker, Lampesæk, grøk Lexicon, Haglpung, Sextant, Skrabnosespil -- og alt det i een Bunke ovenpaa min Tyrolerhuer, ... det kalder min Kone: at rydde op!"

Herr Bark beslutte fra nu af,
at leve et mere exemplarisk
Liv

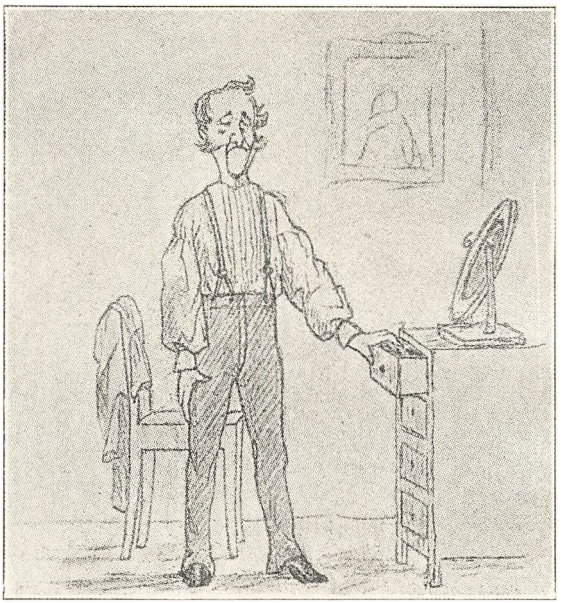

Nu bliver Spörgsmaalet, om jeg skal tage min blaa Atlaskes Vest eller den broderede sorte.

— „Naa; af det allerede Erfarede synes
at fremgaae, at Du har noget Begreb
om Regning, Skrivning, Religion, Svöm-
ning og saa fremdeles. Sig mig end-
videre kan Du nogen Mathematik?"
— „No." — „Det gjör intet til Sagen.
Men hvad bringer Dig til at smile?
Der er aldeles ikke noget Forlystende
ved Mathematik — tvertimod!" —

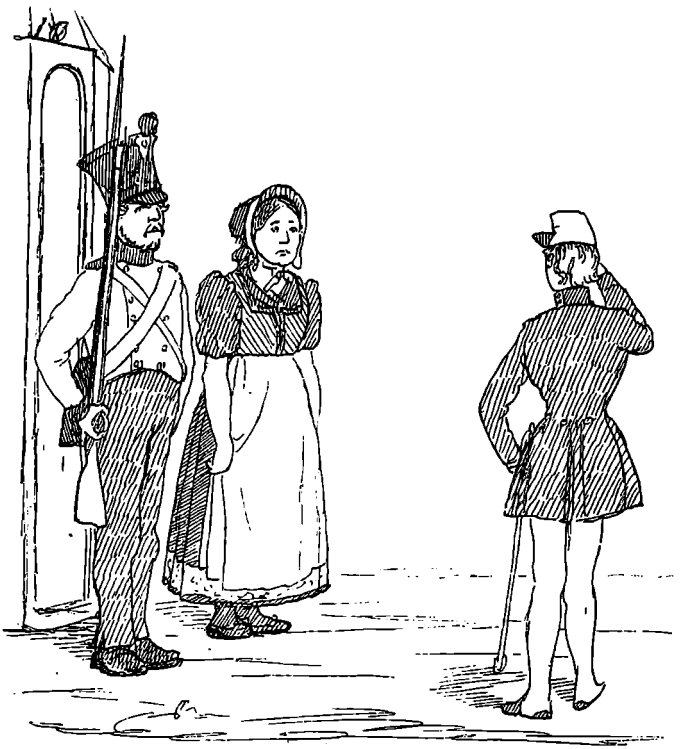

Sig ikke paa utilbörlig Maade at
hove Dig over Dine Jevninge; thi
da vil Undskab og Avind finde Dig
magteslös i Kampen, og omsider
nedstyrte Dig fra Din Storheds
Tinde.

— „„ Men snart dalede Solen bag Cordillererns mægtige Höider, og den pragt-
fulde tropiske Himmel blev i et Nu fremtrylet for vore Blikke, medens
Cotopaxi ----- " " — „ Undskyld! Hör Stine, tag mig Skuffen af Nat-
bordspeilet og den ene Lysestage; men volt ikke Natlampen, hörer Du?"
— „ „ ---- medens Cotopaxi udslyngede den glödende Lava, der med ustandselig
Magt buglede sig frem i Keglens Furer. Mægtige Skaber! hvor oplöftende ---!"
— „ Stine! sot ogsaa Smörasiften til Varmen." — Hvor oplöftende er ikke selv Dit
Ødeloggelsens Vort!" — Det var en deilig Beskrivelse! Aa, læs om igjen, kjære Fredrik!

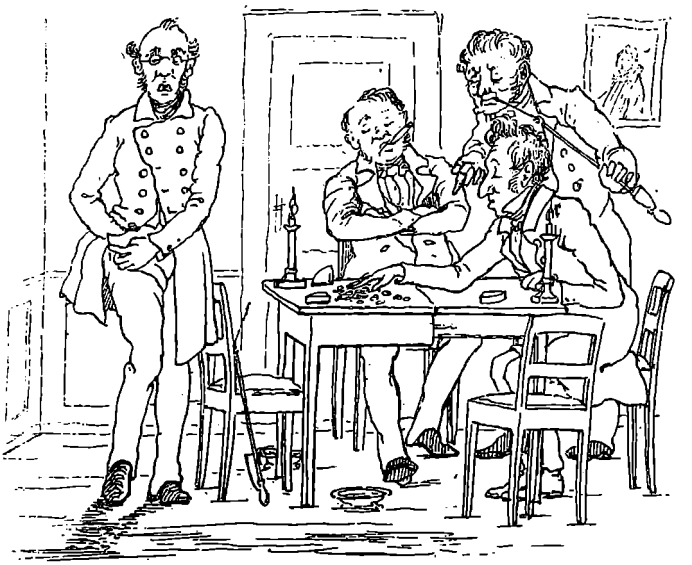

Nu har Pastoren vaset og skjondt
den hele Aften hvergang han hatte
sig hele en Beet; og da det kom-
mer til Stykket er det ham der
vinder fra os allesammen.

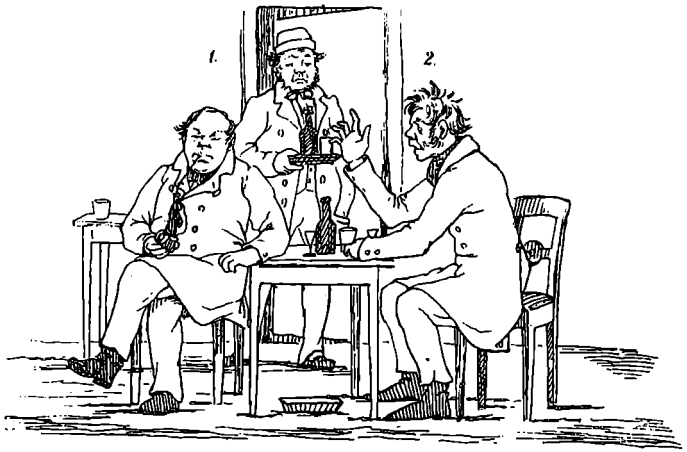

-1 „Hua jo hi'e? jo hi'e te de o noue Vreul ailhammel. Og saa dehø Intepellâs opp' i Rigsdagen.. Tainen maa uih hua de ska blitt'éh!"

-2. „Ja men hör nu Morten, jeg har speculeret! – Det er inte för det, men jeg har jo været tretten Aar Fyrböder i dengang der var et Lancellie; og Du kan troe, vores Udenrigs er en hikkren Hund; han la'er hig inte gaaé paa!"

-1. „Aa nei! han o nok et saa möi fihkainte!"

-2. „Pas paa hvad jeg siger — Det forstaaer hig, men jeg siger blot, og det i denne Aften Tingene klare sig!.. Tingene klare sig!"

-1. „Ja da uo da da paa Tihn ..... Mathiseu lø vos kon foh To-kaffeponser!"

-2. Tingene klare sig!

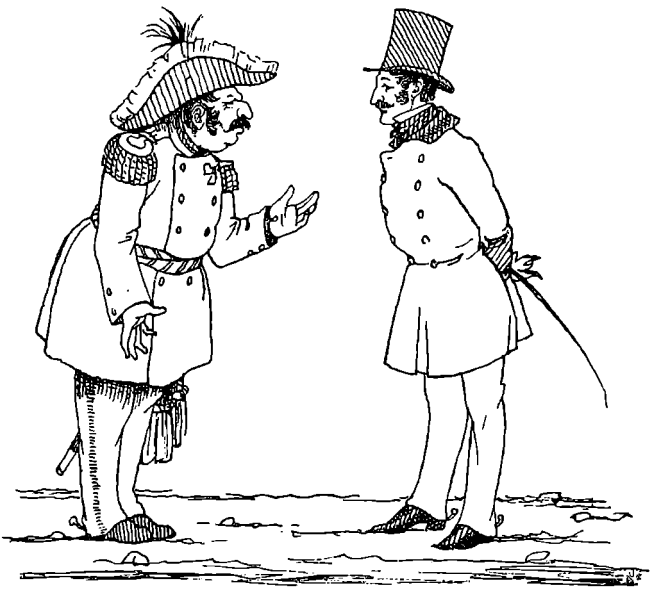

–„Man overfylder Lazaretherne
med gudelige Skrifter, fortrøffe-
ligt! men hvem læser dem? Og Bi-
belen, Deres Durchlauchtighed! jeg spør'
Dem derom: hvad er det for en
Bog? En aldeles forældet Lectüre,
en ethnographisk Curiositet, som
enhver oplyst Mand maa desavou-
ere! ... jeg har aldrig seet en Bibel!"

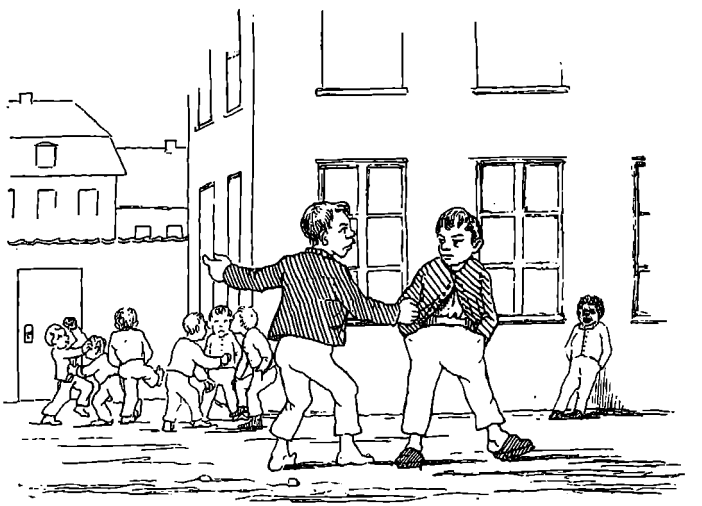

„Erhi Du! Treogtreds han blev skrevet!" —
„Det er nu Løgn!... hvafor?" — „Fordet
han gifte i Fingrene." —

„Men hvor er deres Fröken Datter ~~[illegible]~~?"
– „Jun er saamen gaaet hen forat höre et
populairt Foredrag over – – ja hvad
var det nu? jeg husker ikke Ordet." – „Physio-
logi!" – „Nei – – det er et Foredrag
over det de gjör oppe paa Kundetaarn".

„Venskab er dog det Eingelige -- Fanden og
hele hans Armee raspe i Fruentimmerne!
– Ja Venskab! Vi er rigtige Venner! – Vilde du
dö for mig? – Om jeg vilde dö for dig! jeg tör-
ster efter en Leilighed til at vise dig det.
– Törster du? jeg begynder ogsaa at blive
et Gran törstig." –

„Man kan ikke nogte at Arrangementet var overordentlig smagfuldt."—

„De er Dyrloge ..... meget respectabelt!
men jeg kan ikke være tjent med at
miste al min Praxis fordi jeg boer i
Huus med Dem. Jeg maa bede Dem
afholde Deres Patienter fra at bide
mine naar de mödes paa Trappen." –

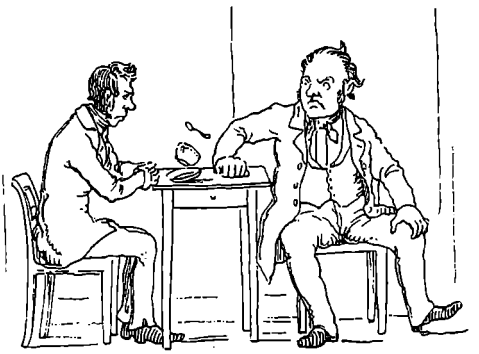

–„Jeg holder The for skadeligere end Kaffe – meget skadeligere end Kaffe!"–

– „Hvor har Du fra?"
– „Der fra i Imidlertid..."
– „Naa i Imidlertid.."
– „Imidlertid gjorde Svend Tveskiæg idelige Indfald i Norge, hørgede Landet, og..."
– „Hørgede Landet.... hvorpaa var det han hørgede Landet?"
– „Paa det Grusomste, og forladet af den ørgjerrige Jarl Hakon; lod han Hagen Adelsteen myrde ved snedige Drabsmænd."...

Naa Karen! Ka do nov lavøhr
aa la Rasmus kom Dei fo nør
menn' jø'n borte.

En Familie som venter paa Omnibus. —

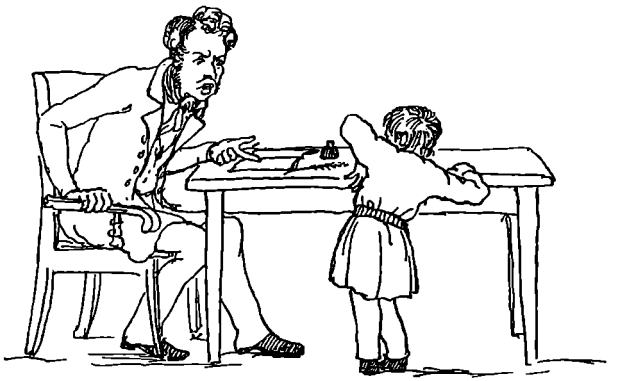

Hvar tör Du vore et skrive med blaat
Blok? Din ugudelige Krakat! Tvoer du
dine Forolden koste jaamaget paa Dig for
at du ernst skal volde dem Kummer og
blive et Udskud af det menneskelige
Samfund?

– „Goddau! er det Dig Maren?" –
– „Er det Dig Oul?" –
– „Ja det er. Er du ein Kjeunhahn idau?"
– „Ja jo o kommen ein mo Ahns.
– „Den Gahml mot'da till'ed"
– „Jao! Hva ska man heih, ded sko no sodden vohr."
– „Jao!"
– „Ja adiös, Oul!"
– „Naa adiös, Maren!"

„Om Morgenen, i det Øieblik jeg vaagner, drikker jeg et Glas koldt Vand, lige hentet fra Posten. Klokken saadan 7, halv 8 tager jeg mig en Kop Melk med saameget som et Fingerbøl Kaffe i; og saa intet mere før Middag. Til Middag (prosis Kl. 2) spiser jeg Grønsuppe og en Ret Fisk; og dermed er jeg fordig for den Dag. undtagen en lille bitte Kop Th. Kl. 8. Det bekommer mig meget vel." —

„Nei, Gud velsigne Dem, hun kan saamæn
ikke faae gjemt saameget som et Styk-
ke tørt Bröd; Herskabet gaaer over hende
som om de var bange hun skulde stjele alt
hvad de eiede og hande." – „Min Datter har
det meget bedre, Fruer kommer aldrig
i Kjökkenet, og Huusjomfruen er saa gø'mo-
dig, saa vi har Gu'ske Tak hvad vi kan æde
og drikke derhjemme. Det er en nydelig Condition"
– „Ja jeg beer den barmhjertige Gud hver evige
guddommelige Dag om at skaffe Mine et kjønt
og ordentlig Stad at tjene; men nu er Her-
skaberne inte som da vi levede. Ork, Gud, nei!"

„Men Barn dog! har Du slobt
Din Dukke med i Kirke?"
„Ja, söde Mo'er! jeg vil vide hvad
Amalie synes om dannij Præst."

Ja, antager De ikke ogsaa det? at et Indtryk
der griber os saa at sige med Lynets Hurtighed, i
Sandsningens første Moment, er en reen
physisk Virksomhed?

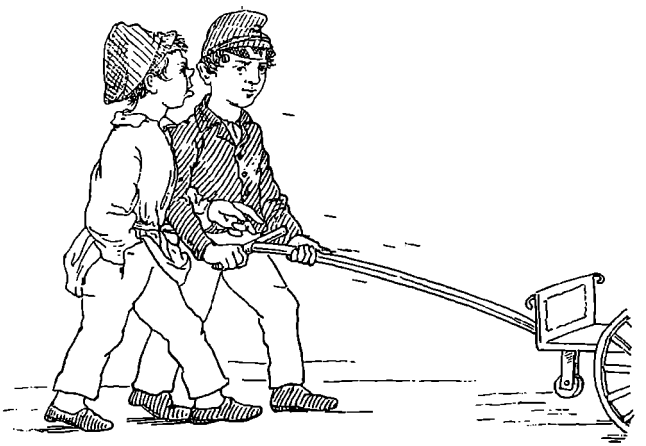

– „Gad Du ham paa Tonn?" – „Aa!" –
– „Ja aa! Troer Du, han hadde ladt vot og
mule Dig. hvis han hadde vot store?" –

Testament? Det kan Dolen flöit-me vore mig det samme hvem der faaer det naar jeg föst er vok! ~~Nei~~! Jeg skal ikke ha' noget af at gi'e Pa=Dalar for en Kialte Papier, og saa ha' denne – Notarius ~~General~~ Publikum med to ~~Vittig=~~ Pofekiggere ~~Hedovidner~~ til at faae at vide hvormaget jeg har.

„Gus! Barn, Du staaer jo og
bliver gansk vaas!"

En lille halv Kop, Herr...? Nei
tuhind Tak

Tambourdrengen gratulerer Nytaar og giver sin Sjels Udvalgte en Present paa Hiørnet af Sølvgaden og Kronprindsessegaden.

„Ha jeg stolten det? Det er nei fahlijmo Løgn. Verre nu see du kan holde Kieft og baresten inte ligge Morke!

„Sludder!! Kain var Agerdyrker og Abel Faarehyrde, hvor kunde saa Kain offre Grøg og Abel af Jordens Frugter! Du faaer saagu Prygl naar du løser saadan hen i Veiret – Satans Lös agsaa! –

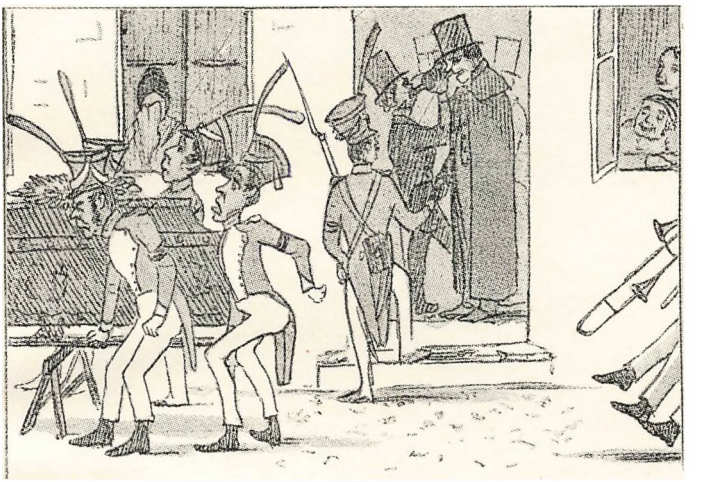

— Militaire Honneurs. —

„Naa, sikken et tungt-Ahen!" – „Ja aad og drak gjorde han mens han levede, saa han maatte skee en Ulykke." – „Svinet har vel ødt sig ihjel." – „Ja og nu skal vi sløbe paa den forbandede Madsøk!" –
– Og sikken de traktere deroppe! jeg kan ikke begribe hvor Familien kan være bekjendt og gi saadan en luhet Frokost! – De har inte Tid til og gi'en bedre; de skal sløbe, kan du inte nok begribe det? – Saa; lad os smide ham lidt her." — —

Sig mig hvad kan man slutte om to Storrelser, der ere ligestor med en og samme tredie? — At.. At... de ente er store end hinanden og helmente minder — Nu snakker du her. Tænget kan du No 17 besvare mig dette Spørgsmaal? — At man to Storrelser er ligestor med en og samme tredie saa er. De indbyrdes ligestor! — Fuldkomment rigtigt Slink Drang den No 17, det er en lille Jockumfer, Søn af Kirkeverger, De med. —

1. — »Deres Excellence er altfor meget hjemme i Forretningerne, til, at det ikke skulde være Dem indlysende, hvormeget vort Arbeid er forøget. Men at andrage paa en Gageforhøielse for hele Personalet, vilde være ubeskedent; jeg ønsker den *kun* for *mit* Vedkommende«. —

2. — »Mo'er! Petrine stjæler af Kammerraadens Pindebrænde og kommer det i vores Kakkelovn!«
— »*Stjæler* ... hvor kan Du faae saadanne afskyelige Ord i Din Mund! Troer Du Herr Sommerfelt bryder sig om et Par Fyrrepinde?«

3. — »Jeg har taget Kjøkkenstolen fra hende, men nu har hun ham siddende paa Huggeblokken. Forleden, mens jeg og min Mand er ude, sidder min Datter i Mørkningen i Sofaen med sin Forlovede. — De sidde ganske stille — naturligviis — og saa høre de at Pigen trækker Kjeresten ind i Kjøkkenet og har ham drivende der i over halvanden Time! Det er dog ved Gud mere end man bør taale i et ordentligt Huus!«

4. — »Rid længere borte, Du, vi er' jo et heelt Regiment.«

5. — »Naada Nikke! det kan man rigt'nok kalde! den Tante Clemmentin er ogsaa altfor god imod Jer! Børn!«

6. — »De forlanger blot: *af de Cigarer som Assessor Mikkelsen pleier at faae af,* saa veed Jomfruen nok Besked.« —

7. — »Hør nu, søde Malle, siig mig Din Mening ganske oprigtigt! Er det ikke en frivillig Sag om han vil gi'e de 250 eller ikke: jeg tvinger ham jo ikke dertil?« —
— »Du tvinger vist Ingen til at gi'e Dig Noget, kjere Johan, dertil er Du altfor ædel og uegennyttig.«
— »Og Skavanken, den behøver *jeg* da ikke at tale om?«
— »Du veed jo slet ikke om Hesten feiler noget, Du troer det jo kun.«
— »Ja, ikke sandt? *jeg* kan jo ikke se Dyret indvendigt! Godnat, Du er en sød Kone, Godnat!« —

8. — »Nei min Ven! det er forgjeves at jeg søger Adspredelse. Sorger og Bekymringer af enhver Art høre til Dagens Orden og gjøre mig uskikket til at nyde Fornøielser. Graven! min Ven, det er mit eneste Haab.

9. — »Tak, søde Johannes! men det maa Du love mig: ikke at gi'e mere end 7 Mk. for Alenen.«

10. — »Jomfru Stjernholm! om Forladelse at jeg afbryder Dem . . .; er De ikke snart færdig?« —

21. — »Urtekræmmerens *Ferdinand* tog mig hen til forhøiet Priis. Jeg saae *Marbek* — hvor det er dejligt, og hvor hun spiller! Jeg kan ikke begribe hvor Nogen gider seet de Stykker, der skal grines af; er det noget at gaae hen for? Man har Griin nok hjemme, naar Fruen slipper Herren ud i Kjøkkenet for at gjøre Qvalm over Ingenting; (hvad der *skal* til, det *skal* til, og Tørv er' ikke drøiere fordi Læsset koster mer' end mens den forrige Pige var her).«

12. — »Veldædigt Øjemed, det er godt nok; men jeg la'er ikke mine Døttre demoralisere til Fordeel for det druknede Skibsmandskab! Hvor kan det falde Jer ind at ville paa Maskerade?«
— »Ja eller: bal en masque! Onkel *Henrik* siger at man godt kan være anstændig, naar man selv vil.« —

13. — »... Det er indlysende, at Væren (det Umiddelbare) skrider frem og bliver et andet Selv (en Negation af det Umiddelbare) og altsaa sit immanente (ikke udenfra betegnede) Indhold. Det standser, og bliver sit negative Selv; men gjenoptager en Tilværelsens Udvikling i sig, og denne Gjenoptagen, er den bestemte Enkeltheds Tilbliven, som er et Produkt af hiint, og vorder en Urform for videre Udvikling. Dette er Livet.« —

14. — Mennesket er skabt til Arbeid; en gavnlig Virksomhed bør udfylde Livets Øieblikke. —

15. — Vort Hjerte gjemmer ædle Spirer. Ofte paatage vi os det mest anstrængende Arbeid, uden at eftertragte verdslig Fordeel; og udføre det ikkedestomindre med grundig Alvor, og haardnakket Udholdenhed. —

16. — »Man kan ikke nægte, at Egnen om Svendborg er overordentlig deilig? — — Hvad?« —

17. — »Ja, det *har* Fruen ved Gud Ret i; saadan et urimeligt Herskab har jeg rigt'nok aldrig havt.«
— »Hvormange Retter gi'er hun Jer?«
— »Tre, baade Hellig og de Søgne; for hvad *den* Ting angaaer, *det* forstaar sig, *Gud* bevare's!«
— »Kommer han, Kammerjunkeren der noget?«
— »Ja, Frue, hver Dag; og naar det kun er een Gang, kan vi gjerne skrive Kors paa Døren.«
— »Uh! men hør min Pige, Du skulde nu ellers ikke løbe om og føre Sladder om Din Frue .... eller Madame er hun da!«

18. — »Gud! Caveline! hørte Du hvad han sæh?« —

19. — »Lille Petrine, har De ikke seet en Stump Seilgarn, som laae paa mit Bord?«
— »Jeg! Seilgarn? Nei, saa lad mig synke i Graven i dette hellige Øieblik! Ikke det Gud har ladt skabe har jeg rørt inde i Herrens Værelse!« —

20. — »Saae Du, Caroline? han lod skuldre! Vil Du nu troe at han mener det alvorligt?«

21. — Forræderen paa iilsomst Fjed
Er flygtet bort, vi maa afsted!
Skal vi ham snart indhente,
Er der ei Tid at vente.

Afsted, afsted paa iilsomst Fjed!
Paa iilsomst Fjed afsted, afsted!
Afsted, afsted, afsted, afsted!
Afsted, sted, sted, Afsted, afsted! ...

22. — »Gud! stødte De Dem?«

23. — »Men kjere Madam ...«
— »Jo, min Herre, det nytter ikke De nægter det; det er *Dem*, der har givet ham tre Honningkager til at fordærve Barnets Mave. Forleden lod De ham slaae Deres Barometer istykker ... hvorlet kunde Barnet ikke have faaet et Glasskaar i Øinene; og endnu igaar puttede han Deres ene Gummigalosche i Kakkelovnen og forbrændte tre Fingre. Jeg *maa* forbyde ham at besøge Dem!«

24. — »Det var nok Dig, der kaldte mig Fisk hvad?«

25. — »Mit Navn er Thomsen ...«

26. — »Ja, Fa'er, det kan have været rigtigt i Din Tid; men husk paa, at Verden ikke staaer stille. Hvad der i vore Dage *passer sig* og *ikke passer sig*, det troer jeg nok, jeg bedre kan have en Mening om end baade Du og Onkel!«

27. — »Pjanke? Hvorfor kalder Du Barnet for Pjanke?«
— »Dyr! Hvem siger Pjanke? Kan Du inte høre jeg siger: *Be-jan-ga**) for saadan hedder nu Tøsen.«
*) Bianca

28. — Herr Flaumann tænker paa hvad han kunde have svaret.

29. — Skakparti.

30. — »Taabelige Dreng! ligger Rom i Vestindien? Rom er jo Hovedstaden i Italien og Pavernes Residents.«

31. — »Der sku' Du seet et Syn! Der var Tvermoses lille Nicolai han trimled' i Rendestenen med Fløiels Bluse paa og hvide Buxer og et Stykke Franskbrødsmørrebrød i hver Haand. Hvad han inte var pæn, det bev han da!« —

32. — »Jeg maa virkelig bede Dem, som Huusvært at tage Dem af Sagen, Herr Rabe! Tænk, igaar kommer Nicolai hjem fra Skole, og da han gaaer forbi Kjelderen, *ta'er* Meelmanden ham, og banker ham med knyttet Haand, saa han er ganske lilla over hele Legemet!« — »Saa? men hvad havde da Drengen gjort?« — *»Ingen Verdens Ting! ...* og iforgaars skal Pigen op efter Tørv, og li'som hun vil ned igjen *ta'er* han og *kyler* hende ned ad Trappen med Hovedet lige mod Hjørneskabet!« — »Gud bevares! men hvad havde da Pigen gjort?« — *»Ingen Verdens Ting!«*

33. — Jomfruen til Opvarteren:
— »Tre Boeuf i Nr. 12, og et halvt Lammehoved i Nr. 13.«

34. — »De veed ikke, hvad De skal sige til det? Saa skal *jeg* fortælle Dem det: De skal holde Deres Mund! Det er' rene Ord, haaber jeg!« —

35. — »Gud bevares, jeg bøjer mig for Vandyck, men Enhver har sine Fortrin.« —

36. — »Lad os høre, hvad Cancelliraaden siger.«
— »Ja Onkel, hvad troer Du?« —
— »Hmja, — i denne Sag lader sig jo sige en heel Del — baade *pro* et *contra*.«

37. — »Wenn mir ein Mädchen recht gefällt,
Dann hilft kein Widerstreben — —.«

38. — »Jeg skal nok sige til min Fa'er, at Du gaaer og synger, jeg er en Tyveknegt.«
»Synger jeg at Du er en Tyveknegt?«
»Ja Du gjør!«
»Det var jo inte om Dig.«
»Jo det var!«
»Er der da ingen andre end Dig der hedder Frederik?«
»Nei der er inte!«

39. — Den unge Frøken Muggs har røbet musikalsk Genie ved at spille »den tappre Landsoldat« med een Finger. For at saadanne Evner ikke skulle lades udyrkede, bliver hun dagligt af sin Moder og Lærerinden ledsaget til Fortepianoet for at modtage Underviisning i Musik.

40. — »Hun! lokket mig til sig? *Gud naar Du blot kjendte hende*, hun er Blidheden og Aabenhjertigheden selv. Det var det samme om Du gjorde mig ulykkelig, men jeg kan ikke udholde, at hun skal lide. Og jeg veed hun elsker mig rædsomt.»

41. — Disciplin.

42. — »Brava! brava! det var en meget smuk Composition! Var det ikke noget af Beethovens Cis-mol Qvartet?«
— »Gud, nei, jeg gnider blot Tangenterne af med en ulden Klud!«

43. — »Hele Bataillonen — Holdt!«

44. — »Nu har jeg i 4 Timer søgt efter mit latinske Lexicon ... endelig finder jeg det liggende lige for Næsen af mig.«
— »Var der noget Du vilde see i den?«
— »Hvad.«
— »Jeg spør': var der noget, Du vilde søge i Din latinske Lexicon.«
— »Ja vist var der — — — men nu har jeg Pinedød glemt hvad det var!«

45. — »En skal være den første!« sagde Doctoren og satte sig tilbords, efter at Selskabet længe havde tøvet med at foretage dette Skridt.

46. — »Du maa vænne Dig af med saaledes at oversee Personer, som Du seer jeg viser Opmærksomhed. Den, der ved sine grundige historiske Arbeider har vundet et europæisk Navn, fortjener, at Du ikke sidder i hans Nærværelse og tygger paa Dit ... (hvad er det Du har i Munden, Knaldeviskelæder?) men at Du idetmindste et Øieblik lægger det tilside, reiser Dig op, og siger ham et Par forekommende Ord.« —

47. — Herr Thomsen ambitionerer at være den, der bør løfte Parapluien høiest paa det smalle Fortoug.

49. — »Hun vil maaskee engang erfare, hvorledes jeg stod her mangen en Aften og glædede mig ved Tanken om at være hende nær uden at hun anede det.« —

50. — »Vil De tage til Takke hos os til Middag?«
— »Med Fornøielse! maa jeg spørge: hvad Tid — —?«
— »Ja min Mand vil rigtignok overmaade gjerne spise *præcis* Kl. 2.«
— »Naar jeg altsaa kommer saadan henimod tre — —?«

51. — »Nei, min Dreng! gjem Du Dine 8 Skilling, saa la'er vi Konen beholde sine Apelsiner.«

52. — »Æddu tosse Dreng! Du staaer nu og vælter Rakvirket!«

53. — »Ordsprogsleg! vi vil' lege Ordsprogsleg! Thomas Du maa finde paa Noget.« — »Ja kjere Thomas, kom med et Ordsprog; Du kan saa udmærket!« — »Aa, ja! søde Thomas, skynd Dig, faae en Idee!« —

54. — »Naa, kjere Ven! det glæder mig at Du er kommet lidt op idag.«
— »Ja, jeg har endogsaa gaaet Haven to Gange rundt med min Kone. Frøknerne herinde skal idag have Klaverstemmer — jeg blev meget oplivet ved at høre det; for saalænge han sidder og stemmer, pleie de ikke at musicere.« —

55. — »Ja, sa'e han, men kunde man dog ikke arrangere det saadan og saadan? Nei, sa'e jeg, det maa De forlade mig! og kun saameget vil jeg sige Dem, at der ikke bliver noget af saalænge *jeg* sidder i Commissionen. — — Saa taug han stille og gik.« —

56. — »En Oblatæske, et Speil, en Filtsaal, en Hudibras, Gummiplaster, Christi Efterfølgelse, Redekam, kongelig Obligation, Kaskjet, Emilie-Polka, Knibtang, Næ'fuld Brystsukker, Lampesax, græsk Lexicon, Haglpung, Sextant, Skrabnæsespil — og alt det i een Bunke ovenpaa min Tyrolercither, — — det kalder min Kone: *at rydde op!*«

57. — Herr Bark beslutter fra nu af, at leve et mere exemplarisk Liv.

58. — »Nu bliver Spørgsmaalet, om jeg skal tage min blaa Atlaskes Vest eller den broderede sorte«.

59. — »Naa; af det allerede Erfarede synes at fremgaae, at Du har noget Begreb om Regning, Skrivning, Religion, Svømning og saa fremdeles. Siig mig endvidere: kan Du nogen Mathematik?« — »Næ.« — »Det gjør intet til Sagen. Men hvad bringer Dig til at smile? Der er aldeles ikke noget Forlystende ved Mathematik — — tvertimod!« —

61. — Søg ikke paa utilbørlig Maade at hæve Dig over Dine Jevninge; thi da vil Ondskab og Avind finde Dig magtesløs i Kampen, og omsider nedstyrte Dig fra Din Storheds Tinde.

62. —» » Men snart dalede Solen bag Cordillerernes mægtige Høider, og den pragtfulde tropiske Himmel blev i et Nu fremtryllet for vore Blikke, medens Cotopaxi ...« « — »Undskyld! Hør Stine, tag mig Skuffen af Natbordspeilet og den ene Lysestage; men vælt ikke Natlampen, hører Du?« — » »— — medens Cotopaxi udslyngede den glødende Lava, der med ustandselig Magt bugtede sig frem i Keglens Furer. Mægtige Skaber! hvor opløftende — —« — »Stine! sæt ogsaa Smørasietten til Varmen.« — » »hvor opløftende er ikke selv Dit Ødelæggelsens Værk!« « — Det var en deilig Beskrivelse! Aa, læs om igjen, kjere Fredrik.«

63. — Nu har Pastoren raset og skjændt den hele Aften hvergang han satte sig selv en Beet; og da det kommer til Stykket er det ham der vinder fra os allesammen.

64. — 1. »Hua jæ si'e? jæ si'e te de æ noue Vreul ailsammel. Og saa dehæ Intepellas opp' i Rigsdagen ... Fainen maa uih hua de ska blitt'eh!«
2. »Ja men hør nu Morten, *jeg* har speculeret! — Det er inte for det; men jeg har jo været tretten Aar Fyrbøder i dengang der var et Cancellie; og Du kan troe, vores Udenrigs er en sikkren Hund; han la'er sig inte gaae paa!«
1. »Aa nei! han æ nok et saa møi fihkainte.«
2. »Pas paa hvad *jeg* siger — — det forstaaer sig, men jeg *siger* blot, og det i denne Aften: *Tingene klare sig! ... Tingene klare sig!«*
1. »Ja da uo de da poo Tihn ... Mathisen læ vos kon foh To-kaffeponser!«
2. *»Tingene klare sig!«*

65. — »Man overfylder Lazaretherne med gudelige Skrifter, fortræffeligt! *men hvem læser dem?* Og Bibelen, Deres Durchlautighed! jeg spør' Dem derom: hvad *er* det for en Bog? En aldeles forældet Lecture, et ethnographisk Curiositæt, som enhver oplyst mand maa desavouere! ... jeg har aldrig *seet* en Bibel!«

66. — »Ersi Du! Treogtreds han blev skrevet!« — »Det er nu Løgn! ... hvafor?« — »Fordet han pifte i Fingrene.« —

67. — »Men hvor er Deres Frøken Datter?« — »Hun er saamæn gaaet hen for at høre et populairt Foredrag over — — ja hvad var det nu? jeg husker ikke Ordet.« — »Physiologi?« — »Nei — — det er et Foredrag over det de gjør oppe paa Rundetaarn.«

68. — »Venskab er dog det Eengelige — — Fanden og hele hans Armee raspe i Fruentimmerne! — Ja Venskab! Vi er rigtige Venner! — Vilde Du dø for mig? — Om jeg vilde dø for dig! jeg tørste efter en Lejlighed til at vise Dig det. — Tørster Du? jeg begynder ogsaa at blive et Gran tørstig.« —

69. — »Man kan ikke nægte at Arrangementet var overordentlig smagfuldt.« —

70. — »De er Dyrlæge .... meget respectabelt! men jeg kan ikke være tjent med at miste al min Praxis fordi jeg boer i Huus med Dem. Jeg maa bede Dem afholde Deres Patienter fra at bide mine naar de mødes paa Trappen.« —

71. — »Jeg holder The for skadeligere end Kaffe — *meget* skadeligere end Kaffe!« —

72. — »Hvor har Du fra?«
— »Der fra: Imidlertid ...«
— »Naa: Imidlertid ...«
— »Imidlertid gjorde Svend Tveskiæg idelige Indfald i Norge, hærgede Landet, og ...«
— »Hærgede Landet ... hvorpaa var det han hærgede Landet?«
— »Paa det Grusomste, og forledet af den ærgjerrige Jarl Hakon, lod han Hagen Adelsteen myrde ved snedige Drabsmænd . . .« —

73. — Naa Karen! ka Du nov lavæhr aa la Rasms kom Dei fo nær menn jæ'e borte.

74. — En Familie som venter paa Omnibus. —

75. — Hvor tør Du vove at skrive med blaat Blæk? Din ugudelige Krabat! Troer Du Dine Forældre koste saameget paa Dig for at Du evigt skal volde dem Kummer og blive et Udskud af det menneskelige Samfund?

76. — »Goddau! er det Dig Maren?« —
— »Er det dig Oul?« —
— »Ja det er. Er du ein i Kjeunhavn idau?«
— »Ja jæ æ kommen ein mæ Ahns.«
— »Den Gahml mot' da till' ed.«
— »Jao! hva ska man seih, ded sko no sodden væhr.«
— »Jao!«
— »Ja adiøs, Oul!«
— »Naa adiøs, Maren!«

77. — »Om Morgenen, i det Øjeblik jeg vaagner, drikker jeg et Glas *koldt* Vand, lige hentet fra Posten. Klokken saadan 7, halv 8 tager jeg mig en Kop Melk med saameget som et Fingerbøl Kaffe i; og saa intet mere før Middag. Til Middag (præsis Kl. 2) spiser jeg Grynsuppe og en Ret Fisk; og dermed er jeg færdig for den Dag, undtagen en lille bitte Kop The Kl. 8. Det bekommer mig meget vel.« —

78. — »Nei, Gud velsigne Dem, hun kan saamæn ikke faae gjemt saameget som et Stykke tørt Brød; Herskabet gaaer over hende som om de var bange hun skulde stjele alt hvad de eiede og havde.« — »Min Datter har det meget bedre, Fruen kommer aldrig i Kjøkkenet, og Huusjomfruen er saa go'modig, saa vi har Gu' ske Tak hvad vi kan æde og drikke derhjemme. Det er en nydeig Condition.« — »Ja *jeg* beer den barmhjertige Gud hver evige guddommelige Dag om at skaffe Mine et kjønt og ordentligt Sted at tjene; men nu er Herskaberne inte som da vi levede. Ork, Gud, nei!«

79. — »Men Barn dog! har Du slæbt Din Dukke med i Kirke?«
— »Ja, søde Mo'er! jeg vil vide hvad Amalie synes om den ny Præst.«

80. — Ja, antager De ikke ogsaa det? at et Indtryk der griber os saa at sige med Lynets Hurtighed, i Sandsningens første Moment, er en reen psychisk Virksomhed?

81. — »Gav Du ham paa Tæven?« — »Aa!« —
— »Ja aa! Troer Du, han hadde ladt væt og mule Dig, hvis han hadde væt støre?« —

82. — Testament? Det kan Dælen fløjt-me være det samme hvem der faaer det, naar *jeg* føst er væk! Jeg skal inte ha' noget af at gi'e Pa-Daler for en Pialte Papir, og saa ha' denne — Notarius Publikum med to Posekiggere til at faae at vide hvormeget jeg har.

83. — »Gus! Barn, Du staaer jo og bliver ganske vaas!«

84. — En lille halv Kop, Herr — —? Nei tusind Tak.

85. — Tambourdrengen gratulerer Nytaar og giver sin Sjels Udvalgte en Present paa Hiørnet af Sølvgaden og Kronprindsessegaden.
— »Ha jeg stollen det? Det er nu fahlymæ Løgn. Verre nu see du kan holde Kieft og baresten inte ligge Mærke!«

86. — »*Sludder!!* — *Kain* var Agerdyrker og *Abel* Faarehyrde, hvor kunde saa Kain offre Qvæg og Abel af Jordens Frugter! Du faaer saagu Prygl naar Du læser saadan hen i Vejret — Satans Tøs ogsaa!« —

87. — Militaire Honneurs. — »Naa, sikken et tungt — Asen!« — »»Ja aad og drak gjorde han mens han levede, saa han maatte skee en Ulykke.« — »Svinet har vel ædt sig ihjel.« — »Ja og nu skal vi slæbe paa den forbandede Madsæk!« — »Og sikken de trakterede deroppe! jeg kan inte begribe, hvor Famellen kan være bekjendt og gi saadan en luset Frokost! — De har inte Tid til at gi'en bedre; de skal flæbe, kan Du inte nok begribe det.« — »Saa; lad os smide ham lidt her.«

88. — Siig mig, hvad man kan slutte om to Størrelser, der ere lige store med en og samme tredie? — At ... At ... de inte er større end hverandre og heller inte mindre. — Nu snakker Du hen i Taaget. Kan Du Nr. 17 besvare mig dette Spørgsmaal? — At ... naar to Størrelser er ligestor med en og samme tredie saa er de indbyrdes ligestore! — Fuldkomment rigtigt. Flink Dreng den Nr. 17, det er en lille Jokumsen, Søn af Kirkeværgen, De veed. —